

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2017r. Sąd Rejonowy w Gdyni Wydział VI Gospodarczy w sprawie o sygn. akt: VI GC 180/17 zasądził od pozwanych J. D. i D. Z. solidarnie na rzecz powoda M. i (...) Radców Prawnych Spółki Partnerskiej w G. kwotę 21.775,19 zł (dwadzieścia jeden tysięcy siedemset siedemdziesiąt pięć złotych 19/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 lutego 2016r. do dnia zapłaty (pkt I wyroku), zasądził od pozwanych J. D. i D. Z. solidarnie na rzecz powoda M. i (...) Radców Prawnych Spółki Partnerskiej w G. kwotę 5.890,00 zł (pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II wyroku) oraz ustalili, że odpowiedzialność pozwanych J. D. i D. Z. wynikająca z niniejszego wyroku jest solidarna z odpowiedzialnością K. W. wynikająca z prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 24 czerwca 2016r. w sprawie VI GNc 2143/16 Sądu Rejonowego w Gdyni- do kwot orzeczonych tym nakazem zapłaty (pkt III wyroku).

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na podstawie ustalonego w następujący sposób stanu faktycznego. Zarząd (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. składał się z następujących osób: pozwanego D. Z. w okresie od dnia 2 czerwca 2003 r. do dnia 2 stycznia 2012r., pozwanego K. W. w okresie od dnia 2 stycznia 2012r. do 6 kwietnia 2012 r. i J. D. w okresie od dnia 6 kwietnia 2012r. do chwili obecnej. Powód M., M. i (...) Radców Prawnych Spółka Partnerska, w okresie od 2011r. do 2012r. prowadził obsługę prawną (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, i świadczył także usługi w związku ze sporem prawnym z właścicielem nieruchomości w której spółka ma siedzibę. Powód nie wystawiał na bieżąco faktur (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż miał informację, że spółka ta nie miała środków na zapłatę należności, zaś w przypadku wystawienia faktur VAT, powód musiałby uiszczać podatek VAT niezależnie od otrzymania zapłaty za usługi.

W dniu 25 marca 2014r. powód wystawił (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością fakturę VAT nr (...) na kwotę 12.600,00 zł netto tj. 15.498,00 zł brutto, z terminem płatności na dzień 1 kwietnia 2014r. z tytułu świadczenia usług prawnych w okresie od dnia 1 kwietnia 2011r. do dnia 1 kwietnia 2012r. Nakazem zapłaty z dnia 17 czerwca 2014r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda kwotę 15.498,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.611,00 zł tytułem kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2014r. w/w Sąd nadał klauzulę wykonalności powyższemu nakazowi zapłaty. Postanowieniem z dnia 4 maja 2015r. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 94/15 wszczętej na podstawie wniosku powoda, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Komornik ustalił, że dłużna spółka nie prowadziła działalności, ponieważ została usunięta z posesji na której posiadała swoją siedzibę, przez właściciela tej posesji. Nie ustalono gdzie obecnie spółka prowadzi działalność, rachunki bankowe wykazywały od wielu miesięcy brak środków. Na terenie S. dłużna spółka nie była właścicielem nieruchomości. Wobec powyższego komornik umorzył postępowanie na zasadzie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i ustalił koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 600,00 zł, a koszty egzekucyjne na kwotę 73,20 zł. Wnioskiem z dnia 19 grudnia 2012r. M. O. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 29 marca 2012r. w sprawie I Co 397/12 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 21 grudnia 2009r. sporządzonemu za Rep. Nr (...) zmienionego aktem notarialnym z dnia 11 maja 2010r. za Rep. A nr 3117/2010 stwierdzającego, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością winna zapłacić M. O. kwotę 123.000 zł.

Postanowieniem z dnia 5 października 2015r. wydanym w sprawie Km 688/12 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie VI GU 216/12 odrzucił wniosek wierzyciela M. O. z dnia 17 sierpnia 2012r. o ogłoszenie upadłości z likwidacją majątku (...) Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w S. z uwagi na nieuiszczenie zaliczki na koszty postępowania. Dnia 15 lipca 2013r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zakupiła udział wynoszący 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej w R., składającej się z działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) o obszarze 0,0802 ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym o powierzchni użytkowej 145 m (2), dla której Sąd Rejonowy w Wejherowie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Zakupiony udział został wyceniony na kwotę 32.500,00 zł. Wskazana nieruchomość jest obciążona pięcioma hipotekami na łączną kwotę 724.967,13 zł na rzecz innych wierzycieli, wpisanymi przed dniem wszczęcia egzekucji przez powoda wobec (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2013r. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 918/13 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. z wniosku wierzyciela (...) Spółka Akcyjna z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji.

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013r. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 2020/13 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z wniosku wierzyciela (...) Spółka Akcyjna z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji.

Postanowieniem z dnia 30 września 2014r. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 845/14 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Świeciu umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z wniosku Syndyka Masy Upadłości (...) Spółka Akcyjna w upadłości likwidacyjnej z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014r. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 18/14 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014r. wydanym w sprawie o sygn. akt Km 746/14 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdańsku umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z wniosku wierzyciela G. M., z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji. Pismami z dnia 28 września 2015r. powód skierował do pozwanych wezwania do solidarnej zapłaty dłużnej kwoty, zakreślając im termin do dnia 12 października 2015r., jednakże bezskutecznie.

Wskazany stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz zeznań świadka J. P., które jako spójne, logiczne i uzupełniające się wzajemnie ze sobą nie budzą wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności a nadto nie były one kwestionowane przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż w niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanych D. Z. i J. D. zapłaty kwoty wskazanej w pozwie, twierdząc, że jako członkowie zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. odpowiadają na podstawie art. 299 k.s.h. za zobowiązanie w/w Spółki, skoro egzekucja prowadzona przeciwko Spółce na podstawie wskazanego w pozwie tytułu wykonawczego okazała się bezskuteczna. Pozwany D. Z. był członkiem zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w okresie od dnia 2 czerwca 2003 r. do dnia 2 stycznia 2012r., czyli w okresie powstania podstawy zobowiązania wobec powoda objętego tytułem egzekucyjnym przeciwko Spółce tj. w okresie kiedy powód na podstawie umowy z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością prowadził jej obsługę prawną i świadczył na jej rzecz usługi w związku ze sporem prawnym z właścicielem nieruchomości, na której znajdowała się siedziba tej spółki.

Powód wykazał więc w tej sprawie, że pozwany D. Z. sprawował funkcję członka zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w czasie powstania podstawy zobowiązania objętego nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 17 czerwca 2014r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...). Pozwany zaś J. D. jest członkiem zarządu Spółki od roku 2012 do chwili obecnej a zatem odpowiedzialność obu pozwanych z punktu widzenia tej przesłanki z art. 299 k.s.h. nie budziła wątpliwości. W

ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie powód wykazał również podstawową przesłankę odpowiedzialności pozwanych tj. bezskuteczność egzekucji względem spółki (...), składając postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie z dnia 4 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt Km 94/15 o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W toku prowadzonej egzekucji Komornik stwierdził, iż dłużna spółka nie prowadzi działalności, ponieważ została usunięta z posesji na której posiadała swoją siedzibę przez właściciela tej posesji, nie ustalił gdzie obecnie spółka prowadzi działalność, zaś rachunki bankowe wykazują od wielu miesięcy brak środków, dłużna spółka nie jest właścicielem nieruchomości na terenie S.. Sąd Rejonowy wskazał przy tym, że powód przedstawił także cztery inne postanowienia komorników o umorzeniu egzekucji, z uwagi na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Sąd Rejonowy zważył, iż skoro pozwani pełnili funkcję członków zarządu Spółki w chwili istnienia wierzytelności, zatem odpowiedzialni byli za spłatę długów i regulowanie wszystkich zobowiązań Spółki w okresie pełnienia swoich funkcji. Chcąc zaś uchronić się od odpowiedzialności za długi Spółki, o ile okazałyby się ona niewypłacalna, powinni zgłosić w odpowiednim czasie wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki. Pozwani twierdząc, że Spółka posiadała majątek znacznej wartości nie wskazali jaki to konkretnie majątek był i nie wykazali aby możliwe było prowadzenie z niego egzekucji, a nadto nie wyjaśnili oni przyczyn braku wykonania przez Spółkę zobowiązania stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, skoro z ich twierdzeń wywodzić można, że Spółka mając znaczny majątek, taką możliwość miała. Skoro pozwani jako członkowie zarządu Spółki nie dopilnowali aby Spółka spłaciła zobowiązanie objęte tytułem wykonawczym, to obecnie samo zgłoszenie zarzutu posiadania znacznego majątku i nieprawidłowości prowadzenia egzekucji, nie może powodować wyłączenia odpowiedzialności pozwanych z punktu widzenia przepisu art. 299 k.s.h.

Sąd Rejonowy miał na uwadze, iż pozwani zarzucili, że powód wiedział, że spółka posiada majątek znacznej wartości, nie wskazał go jednak komornikowi. Zarzut pozwanych był niezasadny ponieważ jak już wyżej wskazano powód wykazał, że przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością toczyło się pięć postępowań egzekucyjnych, które zakończyły się umorzeniem z uwagi, na fakt, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Zaś co do zakupionego przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością udziału wynoszącego 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej w R., dla której Sąd Rejonowy w Wejherowie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) jak wynika z działu IV księgi wieczystej wskazana nieruchomość jest obciążona pięcioma hipotekami na łączną kwotę 724.967,13 zł na rzecz innych wierzycieli, wpisanymi przed dniem wszczęcia egzekucji przez powoda wobec H., przy czym zakupiony udział został wyceniony na kwotę 32.500,00 zł (akt notarialny repertorium A nr 3447/2013 k.151-15).

Jeżeli pozwani twierdzili, że spółka posiada majątek wystarczający na zaspokojenie wierzyciela, to na nich spoczywał ciężar dowodu wykazania powyższej okoliczności stosownie do art. 6 k.c. Pozwani nie wykazali jednak powyższej okoliczności. Pozwani zarzucili również, że wierzytelność powoda jest przedawniona. Nie budziło jednakże wątpliwości Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie, iż zastosowanie miał trzyletni termin przedawnienia o jakim mowa w art. 4421 § 1 k.c. W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają przyjęcie, iż powód dowiedział się o szkodzie we wskazanym znaczeniu, najpóźniej z postanowienia komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie z dnia 4 maja 2015r., i od tego dnia rozpoczął bieg trzyletni okres przedawnienia, który upływałby z dniem 4 maja 2018r. Tymczasem powód złożył pozew w dniu 23 lutego 2016r. a zatem przed upływem terminu przedawnienia. Pozwani nie wykazali w niniejszym procesie, aby zachodziła jakakolwiek z przesłanek, o których mowa w powołanym wyżej przepisie zwalniająca ich od odpowiedzialności na podstawie art. 299 § 2 k.s.h. W konsekwencji w punkcie I wyroku Sąd uwzględnił powództwo w całości przyjmując za podstawę prawną treść art. 299 § 1 k.s.h. w zw. z art. 481 § 1 k.c. oraz 482 § 1 k.c. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy zastrzegł również, mając na względzie dyspozycję przepisu art. 299 § 1 k.s.h., że odpowiedzialność pozwanych J. D. i D. Z. wynikająca z wyroku jest solidarna z odpowiedzialnością K. W. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 24 czerwca 2016r. w sprawie VI GNc 2143/16 Sądu Rejonowego w Gdyni co do kwot orzeczonych tym nakazem zapłaty.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł pozwany D. Z. wnosząc o jego zmianę w ten sposób, że powództwo w stosunku do pozwanego D. Z. w całości zostaje oddalone. Pozwany wniósł także o zasądzenie od powoda na rzecz

pozwanego kosztów postępowania za obie instancje według norm prawem przepisanych oraz o zwolnienie go od kosztów postępowania apelacyjnego. Wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 299§ 2 k.s.h. poprzez błędną jego wykładnię oraz niezgodność ustaleń faktycznych sądu z materiałem dowodowym w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew stawianym zarzutom Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych naruszeń i dokonał właściwej oceny dowodów na podstawie której poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, jak również wywiódł prawidłowe wnioski prawne stanowiące podstawę do wydania przedmiotowego orzeczenia. Ustalenia te i oceny Sąd Okręgowy przyjmuje za własne, zwracając uwagę, że wobec tego wystarczające będzie odniesienie się do tych argumentów i ocen, które zostały zakwestionowane w apelacji.

Skarżący, jak wynika z redakcji zarzutów apelacji doprecyzowanych już w uzasadnieniu, zarzucił Sądowi I instancji naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie przez Sąd I instancji, iż pozwany w dniu wystawienia faktury VAT nr (...) nie był już członkiem zarządu oraz poprzez błędne ustalenie okresu przedawnienia, choć przepis art. 233§1 k.p.c. nie został wprost przywołany. Niemniej jednak przypomnieć należy, że postawienie zarzutu obrazę art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać na zaprezentowaniu ustalonego przez siebie, na podstawie własnej oceny dowodów stanu faktycznego; skarżący może tylko wskazywać posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że sąd drugiej instancji rażąco naruszył zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i że uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2004 r., II CK 369/03 LEX nr 174131). Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 k.p.c., choćby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dałoby się wysnuć równie logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski odmienne. Tylko w przypadku wykazania, że brak jest powiązania, w świetle kryteriów wyżej wzmiankowanych, przyjętych wniosków z zebrany materiał dowodowy, możliwe jest skuteczne podważenie oceny dowodów dokonanej przez sąd; nie jest tu wystarczająca sama polemika naprowadzająca wnioski odmienne, lecz wymagane jest wskazanie, w czym wyraża się brak logiki lub uchybienie regułom doświadczenia życiowego w przyjęciu wniosków kwestionowanych (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2005 r., I UK 137/04, LEX nr 602671).

Skarżący tymczasem posługuje się jedynie ogólnikowymi sformułowaniami, forsując jednocześnie własną koncepcję oceny materiału dowodowego i koniecznych, jego zdaniem, do poczynienia na jej podstawie wniosków. Pozwany był członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w S. w okresie od dnia 2 czerwca 2013r. do dnia 2 stycznia 2012r. W okresie od 2011r. do 2012r., a więc w okresie kiedy pozwany pełnił funkcję członka zarządu, powód prowadził obsługę prawną (...) sp. z o.o., świadczył także usługi w związku ze sporem prawnym z właścicielem nieruchomości, w której spółka ma siedzibę. Wbrew twierdzeniom pozwanego, Sąd I instancji dokonał słusznej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego uznając, iż data wystawienia i wymagalności faktury VAT nr (...) nie jest okolicznością wpływającą na wyłączenie odpowiedzialności pozwanego, gdyż dla przyjęcia odpowiedzialności wynikającej z art. 299 k.s.h. istotne było ustalenie pełnienia funkcji członka zarządu w czasie powstania podstawy zobowiązania objętego nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie, sygn. akt: VI GNC-e 530970/14. Tymczasem powód wskazał, iż zasady współpracy oraz zasady wynagradzania powoda ustalone były na zlecenie zarządu przez prokurent spółki (...) sp. z o.o. A. R. ((k. 169-170). Z dowodów w postaci wiadomości e-mail wynika również, iż spółka (...) nie regulowała należności terminowo, jednak współpraca z powodem trwała jeszcze do 19 kwietnia 2012r. Z uwagi na sytuację finansową spółki, faktury wystawiane były doraźnie, w zależności od możliwości finansowych (...) sp. z o.o. Prawidłowo więc Sąd Rejonowy ustalił, iż powód nie wystawiał faktur VAT za świadczenie usług prawnych na bieżąco, mimo zrealizowanych usług z uwagi na fakt, iż w przypadku wystawienia faktury VAT konieczne byłoby uiszczenie podatku VAT przez powoda, niezależnie od otrzymania zapłaty. Powyższe potwierdził świadek radca prawny J. P. bezpośrednio zajmujący się obsługą prawną (...) sp. z o.o. (k. 236). Niezależnie więc od faktu wymagalności faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 25 marca 2014r., pozwany pozostawał członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w czasie, kiedy zobowiązanie spółki już

istniało. Przypomnieć w tym miejscu też należało, że art. 6 k.c. znajdujący swoje odzwierciedlenie w art. 232 k.p.c., wyraźnie wskazuje, iż ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód na okoliczność pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu w czasie istnienia zobowiązania zaoferował szereg dowodów, w tym okoliczność tą wykazał m.in. za pomocą zeznań świadków, przedłożonych dokumentów, w tym także korespondencji e-mail pochodzącej od pozwanego. Pozwany tymczasem ograniczył się do kwestionowania stanowiska powoda forsując tezę, iż zobowiązanie wobec powoda istniało dopiero od momentu wystawienia faktury VAT, jednak nie oferując na poparcie swoich twierdzeń żadnych dowodów.

Pozwany zarzucił również, iż Sąd I instancji błędnie nie uwzględnił, iż od wskazanego w fakturze VAT nr (...) terminu biegnie okres przedawnienia oraz prawo do naliczania odsetek ustawowych. W ocenie Sądu Okręgowego należy wyraźnie podkreślić, iż przedawnienie roszczenia wobec członka zarządu ma charakter niezależny od przedawnienia roszczenia wobec spółki, które zresztą mogłoby być badane jedynie w procesie przeciwko spółce. O ile, bowiem orzeczenie sądowe stwierdza zobowiązanie spółki z o.o., o tyle w procesie prowadzonym w oparciu o art. 299 k.s.h. chodzi o zobowiązanie członka zarządu, zaś istnienie zobowiązania spółki jest jedynie przesłanką tej odpowiedzialności. Bieg przedawnienia przeciwko członkowi zarządu rozpoczyna się zgodnie z art. 442¹ §1 k.c. od dnia, w którym wierzyciel dowiedział się o bezskuteczności egzekucji, co w przypadku niniejszej sprawy miało miejsce wraz z doręczeniem postanowienia o umorzeniu z tego względu postępowania egzekucyjnego. Zakładając bowiem powszechną znajomość wpisów do KRS, z chwilą dowiedzenia się o bezskuteczności egzekucji dłużnikowi jest znana również osoba zobowiązania do naprawienia szkody (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31.01.2007r., II CSK 417/06, MoP 2007, Nr 5, s. 229). Data wynikająca z wystawionej przez powoda faktury VAT nr (...) nie ma znaczenia dla daty, od której należy liczyć bieg przedawnienia przeciwko członkowi zarządu. Prawidłowo więc Sąd Rejonowy określił, iż powód dowiedział się o szkodzie najpóźniej z postanowienia komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie z dnia 4 maja 2015r. i to od tego dnia rozpoczął bieg trzyletni okres przedawnienia, powód złożył zaś pozew w dniu 23 lutego 2016r. W konsekwencji, roszczenie objęte pozvem nie uległo przedawnieniu wobec pozwanego, a wskazany zarzut nie mógł się ostać.

Niezasadnie zarzucił pozwany także naruszenie art. 299 § 2 ksh poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji błędne ustalenie, iż pozwany nie wykazał, aby niezgłoszenie przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości (...) Sp. z o.o. nastąpiło bez jego winy oraz poprzez nieuwzględnienie, że w czasie kiedy był członkiem zarządu nie było podstaw do ogłoszenia upadłości (...) sp. z o.o.

Z art. 299 § 2 ksh wynikają przesłanki, na podstawie których członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności. W myśl tego przepisu, członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody. Skoro na stronach ciąży obowiązek aktywnego działania w procesie oraz ponoszenie negatywnych konsekwencji swojej bierności, a przepis art. 6 k.c. wyraża dwie ogólne reguły: pierwszą - wymagającą udowodnienia powołanego przez stronę faktu, powodującego powstanie określonych skutków prawnych, oraz drugą regułę, która sytuuje ciężar przeprowadzenia dowodu danego faktu po stronie osoby, która z tego faktu wywodzi skutki prawne to oczywistym pozostaje, iż w sprawie niniejszej ciężar wykazania istnienia przesłanek egzoneracyjnych w postaci tego, iż niezgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło bez winy pozwanego, należał do pozwanego. Biorąc pod uwagę powyższe, nie można zgodzić się z pozwanym, iż nie zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie nastąpiło z winy pozwanego tylko z tego powodu, że nie był on członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w dniu wystawienia faktury VAT za wykonywaną przez powoda obsługę prawną. Mając na uwadze dorobek doktryny odnoszący się do zakresu temporalnego odpowiedzialności członków zarządu należy wskazać, że odpowiedzialność z art. 299§1 k.s.h. ponoszą wszystkie osoby, które pełniły tę funkcję od dnia powstania zobowiązania. Nieprawidłowe byłby ograniczanie odpowiedzialności do tych członków zarządu, którzy pełnili tę funkcję jedynie wówczas, gdy wierzytelność była już

wymagalna. Sąd Okręgowy zgadza się również z ugruntowaną linią orzecniczą wskazującą, iż kwestię zakresu ram czasowych odpowiedzialności członka zarządu należy oceniać przez pryzmat wykładni celowościowej, tj. przede wszystkim z punktu widzenia ochrony wierzycieli (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.01.2007r., II CSK 322/06). Pozwany posiadał wiedzę o rozpoczęciu współpracy z powodem, jak też o zasadach wynagradzania powoda za świadczenie usług prawnych. Współpraca rozpoczęła się i trwała w czasie, kiedy pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółki (...), posiadał on zatem wiedzę o sprawach spółki. Niezależnie więc od daty wymagalności faktury VAT objętej nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie w dniu 17 czerwca 2014r. o sygn. akt VI Nc-e 530970/14, pozwany pozostawał członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w czasie zaistnienia zobowiązania. Jednocześnie był to czas, kiedy zobowiązania tej spółki przekraczały wartość jej majątku.

W apelacji pozwany bezpodstawnie starał się również, zdaniem Sądu Okręgowego, odwrócić ciężar dowodu, kwestionując istnienie domniemania wystąpienia szkody. Sąd Okręgowy podziela wprawdzie pogląd, iż odpowiedzialność członka zarządu jest odpowiedzialnością o charakterze odszkodowawczym z tytułu czynu niedozwolonego (tak: uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r. III CZP 72/08) i w nawiązaniu do powyższego stwierdzić należy, iż spoczywający na poszkodowanym wierzycielu ciężar dowodu bezskuteczności egzekucji wierzytelności przeciwko spółce stanowi w istocie dowód doznania szkody w wysokości niewyegzekwowanej wierzytelności i związanych z tym kosztów. Większość przypadków związanych z niewyegzekwowaniem wierzytelności przeciwko spółce łączy się bowiem z powstaniem po stronie wierzyciela uszczerbku majątkowego takiej samej wysokości. Z tego też względu za poglądem Sądu Najwyższego wskazać należy, że powiązanie domniemania doznania szkody w wysokości niewyegzekwowanej wierzytelności z wykazaniem bezskuteczności wobec spółki egzekucji wierzytelności jest w pełni uzasadnione (por. uchwała Sądu Najwyższego z 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07, OSNC 2009, nr 3, poz. 38). Jednak zdaniem Sądu II instancji powód w niniejszej sprawie skutecznie wykazał zarówno istnienie wierzytelności wobec Spółki jak i bezskuteczność egzekucji wobec niej, zatem to na pozwanym, jak to słusznie zresztą ocenił Sąd I instancji, spoczywał ciężar wykazania przesłanek egzoneracyjnych. W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazuje, iż w czasie, gdy był członkiem zarządu (...) sp. z o.o. prowadziła Sanatorium (...) w S. i regulowała na bieżąco swoje zobowiązania. Nie przedstawił jednakże na poparcie swoich twierdzeń żadnych dowodów.

Tymczasem powód wykazał nie tylko bezskuteczność egzekucji względem (...) sp. z o.o. składając postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w Sopocie z dnia 4 maja 2015r. w sprawie KM 94/15. Również z wiadomości e-mail wynika bowiem, iż w czasie, gdy pozwany był członkiem zarządu wskazanej spółki, jej sytuacja finansowa była ciężka i spółka nie zaspokajała zobowiązań (k. 169-170). Za Sądem I instancji należy też wskazać, iż w informacji (...) sp. z o.o. ujęto pięć wzmianek o umorzeniu postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko spółce, z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych (k. 177). Pozwany musiał mieć więc świadomość niewypłacalności płynnościowej spółki. Argument pozwany, iż wniosek wierzyciela spółki (...) o ogłoszenie upadłości z likwidacją (...) sp. z o.o. w postępowaniu przed Sądem Rejonowym Gdańsk- Północ w Gdańsku w sprawie VI GU 216/12 został odrzucony, również nie zasługiwał na uwzględnienie. Faktem jest, iż postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy Gdańsk- Północ w Gdańsku odrzucił wskazany wniosek, jednakże przesłanką ku temu był nieuiszczenie zaliczki na koszty postępowania przez M. O.. Odrzucenie wniosku nastąpiło z przyczyn formalnych, nie dowodzi to w żadnym wypadku, by spółka posiadała wystarczające środki finansowe na pokrycie wszelkich zobowiązań. Wręcz przeciwnie, w uzasadnieniu wskazanego postanowienia wskazano, że spółka nie posiadała środków na rachunku bankowym, ani nieruchomości, a tylko ruchomości stanowiące wyposażenie hotelu (k. 227-228). Pozwany, podnosząc w apelacji, że (...) sp. z o.o. posiadała majątek nie wykazał, jaki konkretnie to majątek i nie wykazał, aby możliwe było prowadzenie z niego egzekucji. Pozwany nie wyjaśnił również z jakiego powodu spółka, która posiadała według jego twierdzeń znaczny majątek, nie wykonywała zobowiązań stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. W efekcie Sąd Okręgowy nie przychylił się do zarzutów skarżącego o niewłaściwym zastosowaniu przepisu art. 299 § 2 k.k.s.h. i niezasadnym przyjęciu, że to pozwanego obciążały skutki niewykazania przesłanek egzoneracyjnych.

W konkluzji należy przyjąć, iż zaskarżony wyrok jest prawidłowy i odpowiada prawu. Zdaniem Sądu Okręgowego apelacja pozwanego, w szczególności w zakresie zarzutów dotyczących naruszenia prawa materialnego, zmierzała w

istocie do obciążenia Sądu I instancji skutkami zaniedbań dowodowych strony pozwanej, na której to ciążył obowiązek wykazania podnoszonych tam okoliczności.

Mając na względzie powyższe okoliczności faktyczne i prawne Sąd Okręgowy uznał, że apelacja pozwanego jest bezzasadna i dlatego też na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił ją w całości, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. odpowiednio do wyniku sporu, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą, ustaloną w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804).